

ת"ד 9027/05/12 - מדינת ישראל נגד שמואל בצור - בוקובזה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 9027-05-12 מדינת ישראל נ' בצור - בוקובזה(עציר)

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שמואל בצור - בוקובזה (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של נהיגת רכב בעודו בלתי מורשה לנהיגה.

במהלך אותה נהיגה, גרם הנאשם לתאונה בה נחבלו 6 בני אדם כאשר הנאשם עצמו ונהג מעורב נחבלו חבלות של ממש.

התאונה לה גרם הנאשם התרחשה בשל נהיגתו בקלות ראש וכתוצאה מאי שמירת רכב מהרכב אשר נסע פניו.

הנאשם כפר באישומים אשר יוחסו לו, אך בסופו של יום טענות ההגנה נדחו והנאשם הורשע.

ב"כ המדינה עתר בטיעוניו לענישה מחמירה תוך שהפנה הוא לעברו התעבורתי של הנאשם המוכיח לשיטתו כי המדובר בנהג מסוכן, רצדיוויסט לגביו ראוייה ענישה הכוללת מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם סקר את נסיבות חייו של הנאשם והסביר מדוע נוכח נסיבות אלה ראוייה ענישה בעלת גוון שיקומי על פני שיקולי גמול והרתעה.

שני הצדדים לתיק תמכו טיעוניהם בפסיקה רלוונטית תוך שניסו לשכנע כי עמדתם העונשית היא התואמת את מתחם הענישה הראוי לפרשה זו.

דין וגזירת הדין -

אכן קביעת מתחם הענישה הוא הבסיס לדיון בשאלת הענישה הראוייה לפרשה זו.

ביחס לנהיגת רכב על ידי בלתי מורשה, נע מתחם הענישה בין רכיב של מאסר מותנה ועד לשנה מאסר בפועל כאשר תנועת בית המשפט בתוך מתחם הענישה היא תלוית נסיבות.

אלא, שבפרשה זו, אין אנו עוסקים רק בנהיגה על ידי בלתי מורשה.

עת בוצעה הנהיגה בנסיבות המתוארות בכתב האישום, גם גרם הנאשם לתאונה עם רכב אחר, פצע הוא 6 בני אדם כאשר הוא עצמו נחבל קשות ולנהג מעורב נגרם חתך בראשו.

עצם גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש מייצרת מתחם עצמאי משלה המתחיל ללא מאסר ומגיע עד למאסר לתקופה של 18 חודשים במצבים בהם פגיעות הגוף קשות.

שילוב שני המתחמים באירוע אחד, מציב רף ענישה המתחיל במאסר מותנה ומגיע עד ל- 18 חודשי מאסר בפועל כאשר רף חבלות הגוף או נסיבות הרשלנות חריגות.

ביחס לרכיב הפסילה בפועל, הרי שמתחם זה מתחיל ב- 3 חודשי פסילה ומגיע עד 5 שנות פסילה במקרים בהם הנסיבות חריגות.

ומן הכלל אל הפרט -

הנאשם כאמור כפר ולא לקח אחריות.

אין ספק כי הנאשם רצדיויסט שלחובתו נהיגות קודמות כך שאין המדובר באירוע בודד מצידו.

מבחינת נסיבות המקרה, המדובר בנהיגה על ידי בלתי מורשה (מי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה) ובכל זאת הסיע מספר נוסעים ברכבו תוך שנהג ברכב בקלות ראש, לא שמר מרחק וגרם לתאונה בה נחבלו 6 בני אדם.

שילוב כל הנתונים לעיל, מציב את בית המשפט בסיטואציה בה סיומו של תיק זה ללא רכיב של מאסר בפועל ממש, אינו אפשרי.

אין הצדקה לחלקו הנמוך של מתחם הענישה ולא ניתן להסתפק בענישה הכוללת מאסר מותנה או בענישה המאפשרת ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

חומרת הנסיבות על רקע עקרון ההלימה מחייבים רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח.

יחד עם זאת, על בית המשפט לקבוע את משך המאסר ולצורך כך יש לשקול גם שיקולים לקולא:

הנאשם עצמו היה היחיד אשר נחבל בפרשה זו חבלות גוף קשות.

אף שגם לנהג המעורב נגרם חתך בראשו, היחיד שנזקק לאישפוז ולטיפול ממושך היה הנאשם עצמו.

בנוסף, נסיבות חייו של הנאשם מורכבות מאד, קשות וללא ספק סביבת חייו מתקשה עד בלתי יכולה להתקיים ברמה הבסיסית ללא נוכחותו או תמיכתו.

ב"כהנאשם הציג בכישרון רב את התמודדותו האישית והמשפחתית של הנאשם עם מאסר מאחורי סורג ובריח.

בימים אלה מרצה הנאשם מאסר אותו הטיל עליו בית משפט זה, כתוצאה מעבירה של נהיגה בזמן פסילה אותה ביצע לאחר ביצוע העבירה נשוא תיק זה.

הנאשם אמור בתחילת מאי לסיים לרצות מאסר זה, וכבר מתמודד הוא עם הצורך לרצות עונשו גם ביחס לתיק זה.

הנאשם עצמו התקשה מאד לייצב את רגשותיו בבית המשפט עת נשמעו הטענות לעונש וניכר כי הוא מפנים ומקבל באופן קשה מאד את ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח.

אדגיש כי למעט עבירות הקשורות בנהיגה, נאשם זה נורמטיבי מהפן הפלילי.

אין המדובר בעברייני העוסק בפשיעה קלאסית. בנסיבות אלה, שיקולי שיקום רלוונטים ויש לתת להם משקל.

המדובר במי שמנסה בשארית כוחותיו לייצב את משפחתו, מנסה לתמוך באחיו כלכלית, ופעם אחר פעם נוהג ברכב תוך שנסחף הוא ככדור שלג לענישה ההולכת ומחמרה בכל פעם שנתפס הוא מחדש.

נחה דעתי כי נאשם זה הפנים את המסר העונשי אשר נגזר עליו בפרשה האחרונה בפני.

לא אגזים אם אגדיר את מראה הנאשם בבית המשפט בפני כשבר כלי אשר מביע חרטה עמוקה על מעשיו ומבין גם בפרשה זו עליו לשלם את חובו לחברה.

אני סבור, לאחר שקלול, הנסיבות לחומרה ולקולא כי תקופת מאסר כוללת בת 75 יום תשקף בצורה נכונה ומאוזנת את תקופת המאסר הראויה לפרשה זו.

המדובר בתקופת מאסר אשר מצד אחד תשקף את נסיבות המקרה על רקע עברו התעבורתי של הנאשם, ומצד שני תיתן ביטוי להיעדר עבר פלילי משמעותי ולשיקולי השיקום אשר בפרשה זו מחייבים מתן משקל נגד לחומרת הנסיבות.

ביחס לפסילתו של הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, אני שותף לעמדת המדינה כי חובה לגזור פסילה לתקופה מוחשית אשר תרחיק את הנאשם מכל יכולת נהיגה בשנים הקרובות.

ענישה צופת פני עתיד תייצר ביחס לנאשם הרתעה אשר תמנע כל כדאיות מצידו לחזור ולנהוג שוב בעתיד כאשר הוא בלתי מורשה לנהיגה.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של נהיגת רכב בעודובלתי מורשה לנהיגה או נהיגה בזמן פסילה והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות ביה"מ תוך 100 יום מהיום ואם לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 30 חודשים.

פסילתו של הנאשם תהיה מצטברת לכל פסילה אחרת שמרצה הנאשם.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה עם רשיון נהיגה שאינו תקף מעבר ל - 6 חודשים והכל תוך

3 שנים מהיום.

ה. **גוזר על הנאשם 75 ימי מאסר מאחורי סורג ובריח.**

מאסרו של הנאשם ימנה מהיום בחופף לכל מאסר אחר שהוא מרצה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, בנוכחות
הצדדים.